

İsa Alper Alp

- şiirler -

Yayın Tarihi:

30.7.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İsa Alper Alp (1981-)

1981 yılı Ekim ayında İstanbul'da dünyaya geldim.Öğrenim hayatım boyunca birçok okul ve şehir değiştirdim. Şu an Cumhuriyet Üniversitesi İktisat bölümü son sınıfta okumaktayım. Edebiyat ve tarihe ayrı bir ilgim var. Şiir alanında divan şiirini, tarih dalındaysa Osmanlı Tarihi özellikle okumaktan ve araştırmaktan hoşlandığım bölümler. Şu an okuduğum bölümü bitirince bir gün mutlaka tarih ve edebiyat alanında lisans eğitimi alma niyetindeyim.

Bence şair şiirlerini birileri anlayabilsin gayesiyle yazdıkça özgünlüğünü yitirip daha basitleşecektir, o yüzden şair ya da şiir yazan kişi şiirlerinde kendini tam manasıyla ifade edebiliyorsa gerisi çok ta önemli değildir..

Adın Sevda..

Sokaklar dolusu cinnet,
Huzur kaf dağının ardında..
Yaşadım ve gördüm ki;
Sevda denilen müjde,
Aynı kapıya çıkmış senin adınla...

İsa Alper Alp

Afakım Sensin!

Sen aklıma zincir, ruhuma setsin
Düşüncem yok senden başka afakım sensin
Güzellik, çirkinlik, eza ve vefa
Kabulümdür herşeyin, gençliğim bitsin..

Ve dahi azrail geldiği lahza;
Helecan yürekte akıl telaşta
Ömrümün bittiği o malum yaşta
İstemem hiçbirşey yüzünden başka...

İsa Alper Alp

Ahir zaman...

Yakıp ge koca dnyayı bir glşnle,
Suluşu benim ben gldrdm derim.
Bir bağır sen fırtınalar sarsın drt yanı
Anlasın alemler nasılmış halim...
Sonra sev bir yapraėı;
Dalına ıksın sonbaharda
Ve aėa kiskansın sevgini,
Toprağı sen gibi sevsin kan tadında
Akbabalar konsun o ağacın dalına
Sonra yesin cesedimi o sana aşık kuşlar.

Mahşerde ık karşıma,
Yklenip tm gnahlarını gideyim yaranın huzuruna..

huzurla...

İsa Alper Alp

Aldanış..

Kandır sen de kendini birkaç günlük yalanla,
Bitir tüm sermayeni bu insafsız talanla,
Yetin artık; çaresiz süslü bir manzaradan,
Ellerinde unufak üç beş parça kalanla...

İsa Alper Alp

Aşk-ı Kebir

Yanarken yıllarca sevda narında,
Geceyle arkadaş, gamla dost oldum..

Silince gözlerimden dünyalık her mahlukat;
ALLAH aşkına çıkan sırça kapıyı buldum

İsa Alper Alp

Aynaya düşen akis..

Henüz taze, el değmemiş, tüketilmemiş bir aşkı izliyorum aynada...
Gözlerimin ışıltısına bakılırsa ölüme bile çare bu aşk,
Sonsuzluk iksiri bünyesinde saklı sanki
Kuşların kanadı,
Keremin inadı,
İsa'nın miladı ve Ahmed'in miracı..
Hepsi ama hepsi bu aşka kardeş gibi..

Herşeyden bir parça var;
Leylanın gafletinden,
Şirinin iffetinden,
En yakıcı haliyle İbrahim ateşinden...
Rahman'ın rahmetinden,
Ömer'in adaletinden,
Maşukun asaletinden,
Ve hatta aşıkın zilletinden..

Neden sonra değişti perde,
Gerçekler tokat gibi çarptı yüze,
Fikirler değişti birdenbire...

Öyle değil dedi bir ses sonra..
Öyle değil sevda...

Ateştir sevda çoğu zaman, zulümdür,
Öldürmez belki ama yüzüstü süründürür,
Rezil eder çoğu zaman,
Elaleme güldürür..

(7 Temmuz) Kocaeli

İsa Alper Alp

Beddua..

O'nunla gittiğın her yol ecele kapı olsun,
Elleriniz kurusun, kör olsun gözleriniz,
Ektiğınız çiçekler size kahredip solsun
Lâl olsun seviyorum diyen o dilleriniz..

İsa Alper Alp

Beyaz Bayrak..

Tamam..
Teslim oluyorum sana,
Silahlarımı bırakıp bir kenara..

Önceleri beyazken,
Kan bulaşmış bir bayrağım var
Sallıyorum bak
Kirli görünse de ilk bakışta,
Aslında bu bayrak apak!
Yüreğimin izi var çünkü onda,
Sanırım o da kırmızıya yakın bir tonda..
Ve işte bak tam şu anda
Gökgürültüsünün ürkütücü çığılığı ya da
İpek bir kumaşa dokunma duyusu tadında,
Dürüst olmak gerekirse ikisinin arasında
Neye benzediğini kendimin de kestiremediği
Henüz tamamlanmamış bir tabloda
Eksik bir renk sayıyorum seni,
Ve ekliyorum hayatıma..

Siliyorum yaşadığım tüm hüsrancıları akıl defterimden,
Çıkıyorum artık siyaha çalan kronik melankoliden
Başımı kaldırıp semaya,
Yıldızlarla adını yazmayı bile hayal ediyorum
Başta da dediğim gibi ben sana teslim oluyorum

Cebimdeki son gülleri de sana veriyorum hem
Dahası dersin bir bakayım hemen
Evet bak ceketimin iç cebinde,
Huzur kalmış biraz da!
Onu da alabilirsin güllerin yanında..

Tüm güzelliklerin yerine seni koyuyorum
Ruhum bunun adını devrim koysa da
Seni hayatıma alıyorum
Sana teslim oluyorum...

İsa Alper Alp

Çözüm..

Yoluna toz olmak ta vardı, başına tac olmak ta,
Yüzünü bağrıma basmak dururken, narında yanmak ta,
Yüreğim koşaradım gelirken peşinden,
Yorulmak ta vardı, yere düşüp ağlamak ta..

*****

Kapında beklemek te güzel, sokağında gezmek te,
Uyurken bedenini dualarla bezemek te,
Yaptıklarım delilik görünse de ellere,
Güzel herkese rest çekip,yolunda emeklemek te..

29 Haziran 2005 (sivas)

İsa Alper Alp

Deccal..

Cam kırıklarının üzerinde yatarım geceleyin,
Yastığım soğuk taşlar olur.
Aç köpekler girer rüyalarım,
Yemekleri katı kalbim, ateşten gözlerim olur.

Saatler ben bakınca durur, donar akan nehirler
Yürüdüğüm yollar sökülür yerinden,
Darmadağın olur şehirler,
Kalemler intihar eder beni yazmamak için
Korkusundan derman olur en öcümcül zehirler..

Toprağa bakarım inler ölüler bile,
Göğe bir nazar etsem ne varsa iner yere
Yalnızca insanlar değil,
Kaçar benden cinler bile..

İsa Alper Alp

Di'li Geçmiş Şiir..

Yüzüme son kez baktığın o anın fotoğrafını çekip,
Odamın duvarına asmak isterdim..
Saatın pilini çıkartıp, gündüzü kandırıp birkaç şekerle,
Değişmesin diye yerini geceyle,

Sen öylece kalacaktın ya da ben ölücektim gerekirse
Yağmurları da kandıracaktım
Yağmayacaktı artık üzerimize
Rengimiz de solmayacaktı böylece..

Zaman kavramı mevhumunu yitirecek,
Azrail son işini alelacele bitirecek

Rabb'e yakaracaktım sonra,
Benim ömrümden alıp seni yaşatsın diye...

İsa Alper Alp

Doruktaki Sultan'a (s.a.v)

Ey ayağının izine bile yüz sürmeye yüzüm olmayan sevgili..
Affet beni..
Layık olmayanlara verdim gecelerimi de
Aklıma gelmedin sen
Kevserin başında senden şefaatt isterken ben
Bilmem güler misin yüzüme?
Yoksa yıkıl git mi dersin?

Rahman senin için yaratmışken alemleri,
Ben ne sefilmişim ki unuttum seni.
Zulmettim kendime, sensiz bıraktım
Evet ey resul!
Kendime seni yar seçmeyecek kadar da ahmaktım

Oysa yaşadığım bütün aşklar kristal bir vazo gibiydi,
Dokundum, düştü ellerimden ve kırıldılar..

Ben bilmedim ki hala,
Bilmedim ki Allah sana 'Habibim' dedi
Sen ise 'ümmetim' dedin
Çünkü sen ümmetini herşeyden çok sevdi

Şimdi hangi yağmur temizler sensizlikten kirlenmiş gönlümü!
Hangi büyük aşklara değer yollarında harcanmış bu ömür!
Hangi sevgili ellerimden tutar da,
Sensizliğe çare olacak diyarlara götürür?

İsa Alper Alp

Dua..

Bütün siyahlarını bana yolla,
Senin olsun maviler.
Her gece;
Günün yorgunluğunu savur gitsin dağlarım
Şafakların umudunu yorgan misali,
Örtsün üstüne melekler..

İsa Alper Alp

Eksik Yanım..

Olmuyor iŖte sensiz, hep noksan bende birŖeyler,
Sanki sensizlik bu aŖkı, bu aŖk sensizliđi besler..
Dönmen için söyle bana
Kiyamet mi kopsun yoksa isyan mı etsin melekler?

İsa Alper Alp

İnadına..

Bilirim hep böyledir kendimce sevilemem hiç,
Verdiğim manaları taşıyamaz hiçbiri,
Keyfi bilir hepsinin ben böyle de mutluyum,
Mahşerime ramak kala inadına umutluyum! !

İsa Alper Alp

İstek..

Henüz karakaplıya alınmamışken aşk,
Savrulmamışken sevda dağlara
Ve yaşıyorken hala inadına,
Uzat cesur ellerini bana,
Vazgeçmişlik kayda geçmemişken daha..

İsa Alper Alp

Kapıkulu..

Gönlünün kapısını yumruklamaktan nasır tuttu ellerim
Sonuna kadar açmasan da aralık tut yeter..
Kahkahalar attırıp güldürmesen de,
Bir lahza tebessüm ettirsen yeter...

İsa Alper Alp

Konuş..

Konuş..

konuş ki dağlara çıksın sevdam,
dağılsın bedenimdeki atom zerreleri

Konuş..

konuş ki güneş donsun, dünya dursun
konuş ki kan kussun şiirler, sokaklar isyan koksun
zamana düşman günler türesin takvimlerde
siyaha bürünsün baharda çiçekler de...

Konuş..

konuş ki öldür beni
bitir bendeki seni...

İsa Alper Alp

Mayıs..

Mayıs...

Yaz dürtüsü baharın..
Sıcağa alışma idmanlarındayken toprak,
Sabahlar inadına ayaz..

Muamma...

Delice bir sevda...
Göz kırpmadan ve yüz vermeden ahlaksızlığa,
Ölümüne isyan...

Şafak...

Umudun çiçekleri solmuş..
Yaprağını yolarken kanlı eller,
Semada özgürlük türküleri,
Ağıtlar rüzgarın kucığında...

Ve son..

Başlangıçtan az sonra..
Vatanseverlere tahammülsüz,
Biçare sefihlerin iflası...

İsa Alper Alp

Menzil..

Ben bu yolları biliyorum,
Çocuktum ilk çıktığımda bu yollara..

Ama vurgun yememiřtim henüz dünyadan,
Sevdanın karası sürülmemişti yüzüme,
Ve cezam kesilmemiřti daha..

Dünya bembeyaz,
İnsanlar dosttu o zamanlar..

*****

Sonra yıllar eskidi,
Yollara kan döküldü,
Maddeye tapmaya başladı ademoğlu,
Benliđini kaybetti..

Ardından ben de ayaklar altında kaldım,
Önce çocukluđumu,
Sonra kendimi kaybettim sırayla ve usulca..

Yolcu çıktığım yollarda yol oldum..

29 Haziran 2005 (Sivas)

İsa Alper Alp

O Ve Sen..

Bütün telaşlarımdan sıyrıldığımda seveceğim seni,
Gidecek yerim kalmadığında yüreğinden başka,
Canımı aşka kurban veririm dediğimde,
Ruhum O'nun ateşiyle yandığında..

İsa Alper Alp

Osman Coşkun Şiiridir...

Nerdesin
bilmiyorum
arıyorum
bulamıyorum

Seni hiç görmedim
Adını hiç duymadım
-arkadaşlarımdan-
Yüzünü dahi görmedim
Ama galiba seni seviyorum

Sesini duymadım
Sabah beni uyandırmak için
Gelipte usulca öpmedin
Kokunu bilmiyorum
Ama tahmin edebiliyorum

Erkenden yatıyorum artık
Belki gelirsin diye rüyalarım
Görürüm diye seni
Uyuyorum da uyuyorum...

Yine tahmin ediyorum ki
sevimli bir şeydin

Çok şeker
çok da..neyse...

Seni hiç görmedim
Yakın çevremden biri
bana seni hiç sormadı
Sesini hiç duymadım
duymayacağım da
Merak mı dersin
aşk mı bilmiyorum?

seni görmek
dokunmak
kokunu teneffüs etmek için
sabırsızlanıyorum.

İsa Alper Alp

Sabır

Gecenin kör karanlığında yapayalnız kalmayı
Gün ortasında kalabaklıkların üyesi olmaya yeğledik biz;
Halel getirmemek için aşka ve davaya,
Susup mevsimler boyu hasretle ağladık biz..

Yıkanırken zulüm yağmurunda
Görürken ihanetleri,
Sabredip tüm olanlara
Hakk'a boyun eğdik biz..

İsa Alper Alp

Saklambaç

Sokaklara ver kendini benden saklı tut,
Ellerin benden başka herkese deęsin,
Adımı, yüzümü, aşkıımı unut,
Bana sensiz geçen gündüzler boyun eğsin...

İsa Alper Alp

Savaş..

Nazarın ruh denizimde zamansız bir yakamoz,
EndiŖe ve umutlar sahilimde elele
İçimde bir savaş var kan damlıyor yüreğē,
Ya kurusun denizim;
Ya kamer insin yere...

İsa Alper Alp

Sitemdir..

Dudağımın kenarında kalmış tebessüm kırıntılarını elimin tersiyle sildim,
Annemden aldığım şefkate,
Bir sevenimin umudunu ekleyip sokađa attım..
Melonkolik akřamlarda gözlerinin buđusunda kalsa da aklım,
Kurduđum tüm aşk cümlelerini azraile sattım...

İsa Alper Alp

Sizden Deęilim

Kurduęunuz tozpembe yalanlara inat,
Kapkara geręeklerim var benim..
Alın sizin olsun tüm yeryüzü ve semavat,
Ben toprağın altındaki ęrmş bedenlerdenim..

İsa Alper Alp

Şems ve Leyla..

Az önce geçtin aklımdan,
Daha demin,
Perdeyi kapatırken.

Gözümü alan güneşten rahatsız olduğum o an..
Gölgelik olmak üzereyken o bez parçası aydınlığıma

Abartı mı bilmiyorum ama
Güneş ve sen ne çok benziyorsunuz birbirinize.
Isıtmak ve kavurmak eylemleri ikinizin de sıfatı

İkiniz de gün boyu şehirdesiniz,
Kimi sizden şikayetçi, kimi kadirşinas..
Bense işime geldiği gibi kullanıyorum sizi
Isınmak için evet.. yanmak için....

Yo hayır.. siz değil!
Siz yakmayın beni istemiyorum..
Mecazi bile olsa siz yakmayın beni
Ben size pervane olmamalıyım.

Evet seviyorum yanmayı ama size değil,
Biriniz seksen sene yakarsınız en fazla,
Diğerinizin miyadı kıyamette son..

Oysa ben kıyamet ötesi yanmak istiyorum,
Sonsuza dek..

Bu yüzden perdelemek istiyorum ikinizi de,
Birinizden geceye, diğerinizden kabire sığınıyorum
Çünkü artık;
Yüzüme her çarptığınızda biraz daha soğuyorum...

İsa Alper Alp

Umuda Adım...

Böyle gelse de böyle gitmez bu devran,
Uğrar elbet hanımıza umut taşıyan bir kervan.
Taşmaya hazır olsa da yürekteki feveran;
Gün olur yırtıp atılır,
Ömrümüze kastetmiş bu kanlı ferman...

İsa Alper Alp

Vedia

Rüzgar sana emanet, ettiğim bütün ahlâr,
İster denize savur ister dağlara çıkar,
Gelsin artık umutla beklediğim sabahlar
Az daha hasret çeksem canımdan ruhum çıkar.

İsa Alper Alp

Yağmur..

Hani yağmurda demiştin;
Kabul olurmuş dualar..
Yağmur yağıyor burda
Damlalar sayısınca mutluluk senin olsun...

Hatta sel götürsün şehri boydan boya
Gök boşaltsın sinesindeki yüm yükü,
Hayatının her bir anına düşen mutluluk miktarı
Toprağın metrekaresine düşen suya denk olsun
Boğulacaksan, öleceksen ya da kaybolacaksan
Akibetine sebep bu yağmurlar olsun...

İsa Alper Alp